

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 17 ມີນາ 2024 (03-17-2024)

ພຣະລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູເຊື້ອເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ມີລັກສນະເໝືອນກັບພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ພວກເຮົາມາເຖິງການຕິດຕໍ່ພົວພັນ, ທັງໃນແບບສ່ວນຕົວໜ້າຕໍ່ໜ້າແລະອອນໄລນ໌, ມີຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ-ຖ້າຫາກບໍ່ແມ່ນພັນຄົນ-ໃນແຕ່ລະມື້. ຂນະທີ່ເຮົາເຮັດຢູ່, ພວກເຮົາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະແບ່ງຄົນເຫຼົ່ານີ້ອອກເປັນກຸ່ມວົງກົມ. ກຸ່ມວົງກົມເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ, ການຍັບຍ້າຍຄວາມໃກ້ຄຽງທັມມະດາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ມາເປັນຄົນທີ່ຮູ້ຈັກລຶ້ງເຄີຍກັນ, ແລະໃນທີ່ສຸດກໍກັບເປັນວົງພາຍໃນຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໃກ້ຊິດກັບພວກເຮົາ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ຄົນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກວ່າກໍຢູ່ໃນວົງກຸ່ມຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມສົນໃຈກັບເຂົາເຈົ້າໜ້ອຍລົງ. ຖ້າຄົນຢູ່ໃນວົງນອກ, ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ "ໄດ້ໃສ່ໃຈ"; ພວກເຮົາພຽງແຕ່ສາມາດພົບກັບເຂົາເຈົ້າແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍກ້າວເດີນໜ້າໄປສູ່ວັນເວລາຂອງພວກເຮົາ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູເປັນບຸກຄົນດຽວໃນປະຫວັດສາດທັງໝົດທີ່ທຳລາຍກອບລໍ່ອັນນີ້, ຫຼາຍຄົນອາດຈະພະຍາຍາມເອົາພຣະເຢຊູໃຫ້ຢູ່ໃນວົງກຸ່ມນອກ, ພຣະອົງບົ່ງການໃຫ້ທ່ານໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່, ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າ, ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ບໍ່ແມ່ນວ່າມະນຸດທຸກຄົນຈະໃສ່ໃຈກັບພຣະລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູ; ຄຳຖາມຄື ເມື່ອໃດແລະຢ່າງໃດ ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະໃສ່ໃຈກັບພຣະເຢຊູ.

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ຈະແນະນຳຕົວທ່ານເອງ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ລູກ 9:18-19.

18. ຢູ່ມາເມື່ອພຣະອົງກຳລັງໄຫວ້ວອນຢູ່ໃນບ່ອນຕ່າງຫາກ ມີແຕ່ພວກສາວົກຢູ່ນຳພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ປະຊາຊົນເວົ້າກັນວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ?” 19. ພວກສາວົກທູນຕອບວ່າ, “ເຂົາວ່າແມ່ນໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ລາງຄົນວ່າແມ່ນເອລີຍາ ແຕ່ຄົນອື່ນວ່າ ແມ່ນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຕ່ເຊັ່ນບູຮານກັບເປັນຄົນມາອີກ.”

ພຣະເຢຊູເປັນບຸກຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງແລະມີອິດທິພົນຫຼາຍທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດ. ເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າ 2,000 ປີ, ຜູ້ຄົນໄດ້ຄາດເດົາແລະຄິດຄົ້ນກ່ຽວກັບພຣະລັກສນະຂອງພຣະອົງ. ແມ່ນແຕ່ຢູ່ທີ່ນີ້, ໃນລະຫວ່າງການຮັບໃຊ້ຢູ່ແຜ່ນດິນໂລກຂອງພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາເຫັນຄຳຖາມດຽວກັນກ່ຽວກັບລັກສນະທີ່ຖືກເປີດເຜີຍ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນສຽງເວົ້າ; ພຣະອົງຮູ້ຄວາມຄິດເຫັນຢ່າງມາກມາຍ, ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຖາມພວກລູກສິດດ້ວຍຄຳຖາມງ່າຍໆ: “ຜູ້ຊົນເວົ້າວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ?” ນີ້ແມ່ນຄຳຖາມຂອງຄວາມເຫັນທີ່ມີຄວາມນິຍົມ, ແລະພວກສາວົກພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຕອບ, ເພາະໃນທຸກມື້ນີ້, ຄວາມຄິດເຫັນກໍມາກມາຍກ່າຍກອງ. ມັນເບິ່ງຄືວ່າທຸກຄົນມີຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູສເມີ, ແລະຄວາມຄິດເຫັນເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນກວ້າງຂວາງແລະແຕກຕ່າງກັນ, ໃນຂນະທີ່ພຣະເຢຊູສືບຕໍ່ປະຕິບັດ, ສອນ, ແລະສະແດງອຳນາດຂອງພຣະອົງໂດຍການອັດສະຈັນ, ມັນເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະເຫັນວ່າຂ່າວລືກ່ຽວກັບພຣະອົງເປັນໃຜ, ດັ່ງທີ່ພວກສາວົກໄດ້ລາຍງານ, ບາງຄົນເວົ້າວ່າພຣະອົງແມ່ນໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໄດ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ບາງຄົນເບິ່ງພຣະບັນຍັດແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະໄດ້ເຫັນວິນຍານຂອງເອລີຢາກະທຳການຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ, ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາໄດ້ຖືກຖາມໃນມື້ນີ້, ພວກເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັບຄຳຕອບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ:

- ພຣະເຢຊູເປັນນາຍຄູທີ່ມີສິລທັມ.
- ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ເຂົ້າໃຈຜິດຂອງການປະຕິວັດ.
- ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ບໍ່ມີຫຍັງເກີນກວ່ານັ້ນອີກ.

ຜູ້ໂຕ້ແຍ້ງເພື່ອປ້ອງກັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ຊີ ແອັສ ລູອິສ (C.S. Lewis) ເຄີຍສລຸບຂໍ້ຈຳກັດຂອງຄວາມຄິດເຫັນເຫຼົ່ານີ້ເມື່ອເວົ້າເຖິງພຣະເຢຊູ. ອີງຕາມທ່ານ ລູອິສ, ມີພຽງແຕ່ສາມທາງເລືອກໃນເວລາທີ່ມັນມາກັບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູ. ທ່ານລູອິສ ອີງໃສ່ການໂຕ້ຖຽງຂອງລາວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນເຮືອງແປກທີ່ພຣະເຢຊູອ້າງ. ເມື່ອເຮົາອ່ານຂ່າວປະເສີດ, ເຮົາເຫັນພຣະເຢຊູອ້າງເອົາສິດອຳນາດແຫ່ງສວັນ, ນິລັນດອນ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄວາມສາມາດທີ່ຈະເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ. ໃນແງ່ຂອງການກ່າວອ້າງເຫຼົ່ານັ້ນ, ພຣະເຢຊູອາດເປັນ:

- **ຄົນຂີ້ຕົວະ.** ໃນກໍລະນີນີ້, ພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າພຣະອົງແມ່ນໃຜ, ແລະພຣະອົງໄດ້ອ້າງວ່າພຣະອົງເປັນຢ່າງອື່ນອີກ. ຖ້າຫາກວ່າພຣະອົງໄດ້ຕົວະກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງພຣະອົງເອງ, ແລ້ວທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສອນກໍຕ້ອງຖືກປະຖິ້ມໄວ້ເຊັ່ນກັນ.
- **ຄົນບ້າ.** ໃນກໍລະນີນີ້. ພຣະເຢຊູມີຄວາມຄິດຢ່າງແທ້ຈິງວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງອາດຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍອັນແນ່ນອນຂອງຄວາມເປັນບ້າ. ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້ານັ້ນຄວນຈະຖືກປະຖິ້ມດ້ວຍ.
- **ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.** ທາງເລືອກທີ່ສາມແມ່ນວ່າພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນໃຜ, ໄດ້ກ່າວປະໂຫຍກຢ່າງສົມບູນແບບກ່ຽວກັບວ່າພຣະອົງໄດ້ເປັນໃຜ, ແລະກໍເປັນດັ່ງນັ້ນຄືແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແລະເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງທັງປວງ.

ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມພຍາຍາມເຮັດດີທີ່ສຸດຕໍ່ສັງຄົມ, ພຣະເຢຊູພຽງແຕ່ບໍ່ສາມາດເປັນຄູສອນທາງດ້ານສິລທັມ: ພຣະອົງກໍບໍ່ສາມາດເປັນພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ. ພຣະອົງຕ້ອງເປັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງຫຼາຍກວ່ານັ້ນ. ເຖິງປານນັ້ນ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນຈະເຫັນພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນ. ພຣະອົງເປັນຄືກັບກ້ອນຫີນຢູ່ກາງທາງຂອງຊີວິດຂອງເຮົາ. ພຣະອົງເປັນຫີນທີ່ຕ້ອງຄິດເຖິງ. ດັ່ງທີ່ເປໂຕຈະຂຽນພາຍຫຼັງວ່າ: "ຈົ່ງມາຫາພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະສິລາທີ່ຊົງຊີວິດ ຊຶ່ງຝ່າຍມະນຸດໄດ້ປະຖິ້ມເສັງ ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ແລະຊົງຖືວ່າມີຄ່າ. "ທ່ານທັງຫຼາຍກໍເປັນເໝືອນຫີນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ພວກທ່ານຈົ່ງຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງກໍຂຶ້ນເປັນພຣະວິຫານຝ່າຍວິນຍານ, ເປັນປະໂລຫິດບໍ່ຮິສຸດເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຝ່າຍວິນຍານ ຊຶ່ງຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພິແລ້ວວ່າ, "ເບິ່ງແມ່, ເຮົາວາງຫີນກ້ອນນຶ່ງລົງໃນເມືອງຊີໂອນ ເປັນຫີນເສົາເອກທີ່ເລືອກໄວ້ແລ້ວ ແລະເປັນຫີນທີ່ມີຄ່າອັນປະເສີດ ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນຫີນນັ້ນກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຈັກເທື່ອ." (1 ເປໂຕ 2:4-6). ທາງເລືອກພຽງສອງຢ່າງເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນການສະດຸດຢູ່ເທິງກ້ອນຫີນຂອງພຣະເຢຊູ, ຫຼື ສ້າງຊີວິດທັງໝົດຂອງເຮົາເທິງພຣະອົງ. ບໍ່ມີທາງອື່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງກາງ,

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນວັດທະນະທຳຂອງພວກເຮົາພັນລະນາຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ

2. ລູກາ 9:20-22

20. ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ຝ່າຍພວກທ່ານເດ ວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ?" ເປໂຕທູນຕອບວ່າ, "ແມ່ນພຣະຄຣິດມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ."
 21. ພຣະອົງຈົ່ງຊົງສັ່ງທ້າມເຂົາຢ່າງແຂງແຮງ ບໍ່ໃຫ້ບອກຄວາມນີ້ແກ່ຜູ້ໃດ. 22. ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານຫຼາຍປະການ ພວກເຖົ້າແກ່ກັບພວກປະໂຣຫິດຕົນໃຫຍ່ ແລະພວກນັກທັມຈະບໍ່ຍອມຮັບທ່ານ ເຂົາຈະໄດ້ຂ້າທ່ານເສັງ ແລ້ວໃນວັນຖ້ວນສາມທ່ານຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາອີກ."

ຄຳຖາມຂອງພຣະເຢຊູໃນຂໍ້ຄວາມວັກນີ້ມີຄຸນນະພາບ "ຈຳກັດ". ພຣະອົງເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ມີຂໍ້ມູນທີ່ຊັດຈິງ-"ຝູງຊົນເວົ້າກັນວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ?" (ຂໍ້ 18). ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາຄຳຖາມນີ້ທີ່ຈະຍັງຄົງເປັນຂໍ້ມູນ; ພຣະອົງປ່ຽນໃຫ້ເປັນແບບສ່ວນຕົວ. ສິ່ງທີ່ເລີ້ມຕົ້ນເປັນຄຳຖາມຂອງຄວາມຄິດຂອງຄົນທົ່ວໄປໄດ້ກາຍເປັນນຶ່ງໃນຄວາມສຳນຶກສ່ວນຕົວ: "ທ່ານເວົ້າວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ?" ນີ້ແມ່ນຄຳຖາມທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຈັກກະວານ. ມັນເປັນຄຳຖາມທີ່ເປັນໃນຮູບແບບອັນນຶ່ງຫຼືຕ້ອງໄດ້ເຮັດຕາມ: ແລະໃນບາງຄັ້ງ, ທຸກໆຄົນຈະຕ້ອງຄິດຄຳນວນດ້ວຍ. ມັນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄຳຖາມ "ເລັກນ້ອຍອັນນຶ່ງ"; ມັນແມ່ນຄຳຖາມ "ໃຫຍ່ອັນນຶ່ງ" ມັນບໍ່ແມ່ນວ່າໃຜເປັນເພື່ອນຂອງ

ທ່ານ, ຫຼືວັດທະນະທຳອັນໃດ, ຫຼືຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ, ຫຼືຄອບຄົວຂອງທ່ານທີ່ເວົ້າວ່າພຣະອົງແມ່ນໃຜ; ພຣະເຢຊູຍັງຖາມຄຳຖາມ ດຽວກັນນີ້ກັບພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນໃນທຸກວັນນີ້, “ທ່ານເວົ້າວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ?” ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມນີ້, ພວກເຮົາຄວນ ຈະສັງເກດເຫັນຢ່າງນ້ອຍສອງຢ່າງ:

1. ຄຳຖາມສະເພາະກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ໃນຂນະທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະແຈ້ງ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນສັງເກດເນື່ອງຈາກ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ “ຝ່າຍວິນຍານ” ໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາ. ນຶ່ງໃນເຄື່ອງໝາຍຂອງເຮືອງວິນຍານນັ້ນແມ່ນຄວາມເປັນມິດທົ່ວໄປຕໍ່ ແນວຄວາມຄິດຂອງ “ພຣະເຈົ້າ.” ໂດຍທົ່ວໄປ, ຜູ້ຄົນບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ, ປຶກສາຫາລືເຮືອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຊຸກຍູ້ຄົນອື່ນໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ. ໃນຂນະດຽວກັນນັ້ນ, ຄວາມຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າເປັນແບບທົ່ວໄປບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດແນ່ໃຈວ່າ ຄົນອື່ນໝາຍເຖິງຫຍັງເມື່ອພວກເຂົາເວົ້າກ່ຽວກັບ “ພຣະເຈົ້າ” ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ວ່າຄຳຖາມນີ້ແມ່ນສະເພາະກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ທັນທີທີ່ ຄຳຖາມນັ້ນແຜ່ໄປເກີນຂອບເຂດ, ຄວາມໝາຍ-ທັງປວງຂອງ “ພຣະເຈົ້າ” ລົງໄປຫາລະດັບສະເພາະຂອງ “ພຣະເຢຊູ” ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ມີຄວາມຂັດແຍ້ງແລະການແບ່ງແຍກ. ພຣະເຢຊູເປັນປະເດັນສຸດທ້າຍແລະເຮືອງສຸດທ້າຍຂອງການແບ່ງເຂດ. ມັນບໍ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຄົນ ຄິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ; ຄຳຖາມທີ່ແທ້ຈິງ, ຄັ້ງນຶ່ງແລະຈົນສຸດທ້າຍ, **ຄືພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບພຣະເຢຊູ.**

2. ຄຳຕອບໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບໄມ້ກາງແຂນ. ທ່ານເປໂຕຍິນຂຶ້ນພ້ອມທີ່ຈະຕອບຄຳຖາມກ່ຽວກັບພຣະລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູ, ຊຶ່ງ ເປັນສິ່ງທີ່ສົມຄວນ. ເປໂຕເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ອອກຈາກເຮືອເພື່ອພາຍາມຢ່າງເທິງໜ້ານ້ຳ; ລາວເປັນຄົນທຳອິດທີ່ເຮັດຄຳສັນຍາອັນຍິ່ງ ໃຫ້ກ່ຽວກັບຄວາມສັດຊື່ຂອງລາວ; ເປັນທັງລາວຈຶ່ງອາດຈະບໍ່ເປັນຜູ້ທີ່ຈະກ້າວອອກຫ້າຈາກບັນດາສາວິກແລະຕອບຄຳຖາມຂອງອົງ ພຣະເຢຊູ? ເປໂຕໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງລາວ, ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນລາວຍັງຜິດຢູ່. ເພາະວ່າເປໂຕໄດ້ໃຊ້ຄຳທີ່ຖືກຕ້ອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງມັນຢ່າງສົມບູນ. ເປໂຕພ້ອມກັບສາວິກຄົນອື່ນໆ ຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນຂອງການເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນ ກ່ຽວກັບພຣະລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູແລະຄວາມໝາຍທີ່ມາພ້ອມກັບມັນ. ລາວຍັງຄິດເຖິງພຣະເມຊີອານໃນຖານະເປັນຜູ້ນຳທາງດ້ານ ການເມືອງ, ຜູ້ທີ່ຈະເອົາຊະນະສັດຕູຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກແລະນັ່ງເທິງບັນລັງຂອງອຳນາດແຜ່ນດິນໂລກ.

3. ລູກາ 6:23-26

23. ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຢາກຕາມເຮົາມາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕັດສິດຂອງຕົນເສັ້ງແລະຮັບແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງ ຕົນທຸກວັນແລ້ວຕິດຕາມເຮົາມາ. 24. ເພາະວ່າຜູ້ໃດຢາກຊ່ອຍຊີວິດຂອງຕົນເພາະເຫັນແກ່ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະມີຊີວິດພື້ນ. 25. ເຫດວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະໄດ້ສິ່ງຂອງພົດທັງໂລກ ແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເອງຈົບທາຍຫຼືເສັ້ງໄປ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ປໂຍດອັນໃດ. 26. ດ້ວຍວ່າຖ້າຜູ້ໃດມີຄວາມ ລະອາຍເພາະເຮົາ ແລະເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ບຸດມະນຸດກໍຈະມີຄວາມລະອາຍເພາະຜູ້ນັ້ນ ເມື່ອທ່ານມາດ້ວຍສະງ່າຮາສີຂອງຕົນ ຂອງພຣະບິດາ ແລະຂອງພວກເທວະດາບໍ່ຮິສຸດ.

ພຣະເຢຊູເປັນ, ແລະແມ່ນ, ພຣະເມຊີອານ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນພຣະເມຊີອານຢ່າງມະນຸດຄາດຫວັງ. ພຣະອົງຈະນຳພາແຕ່ພຣະ ອົງຈະນຳພາໂດຍແນວທາງການຮັບໃຊ້. ພຣະອົງຈະນຳເອົາໄຊຊະນະແຕ່ບໍ່ແມ່ນສັດຕູທາງດ້ານການເມືອງຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນແຕ່ ເປັນສັດຕູຄືຄວາມບາບແລະຄວາມຕາຍ, ພຣະອົງເອົາຊະນະການສູ້ລົບບໍ່ແມ່ນດ້ວຍດາບແລະໂລ້ ແຕ່ຜ່ານຄວາມທຸກທໍລະມານແລະ ຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງແລະພຣະອົງຈະບໍ່ປົກຄອງບັນລັງໃນເຢຣູຊາເລັມແຕ່ຈະປະທັບຢູ່ພຣະທີ່ນຶ່ງເບື້ອງຂວາຂອງພຣະບິດາເຈົ້າ. ໃນ ເຮືອງນີ້, ພວກເຮົາຄວນຈົດຈຳໄວ້ຢ່າງນ້ອຍສາມຢ່າງກ່ຽວກັບພຣະລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູ:

➤ **ລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຈະແຈ້ງ.** ເຖິງວ່າເປໂຕແລະສາວິກຄົນອື່ນໆຈະມີຄວາມສັບສົນ. ແລະເຖິງແມ່ນວ່າມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່ ແຕກຕ່າງກັນຂອງວັນນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບພຣະລັກສນະຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ມີຄຳຖາມໃດໆຕໍ່ພຣະອົງກ່ຽວ ກັບພຣະອົງວ່າພຣະອົງເປັນໃຜແລະແນ່ນອນວ່າພຣະອົງໄດ້ມາເພື່ອເຮັດທັງໆ. ຄວາມແຈ່ມແຈ້ງນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູກ້າວໄປເຖິງ ການປະຕິບັດພາຣະກິດຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈແລະດ້ວຍເຈດຕະນາ, ໂດຍຮູ້ວ່າທຸກສິ່ງຈະພາໄປສູ່ໄມ້ກາງແຂນແລະການພື້ນ ຄົນຊີວິດໃນທີ່ສຸດ.

➢ **ລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຍັງຍືນໄດ້.** ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດແບບປລາດກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ. ໄດ້ສິດສອນດ້ວຍສິດອຳນາດທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຊຶ່ງຫຼາຍໆຄົນຖືວ່າເປັນການໝິ່ນປມາດພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມການກ່າວອ້າງ, ການສັ່ງສອນ, ແລະສິດອຳນາດທັງໝົດຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ຮັບການຍັງຍືນເມື່ອພຣະອົງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ແລະຈາກນັ້ນກໍເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ. ນອກຈາກໄມ້ກາງແຂນແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດປະຕິເສດການຊົງຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຢຊູ, ເພາະວ່າຖ້າພຣະອົງບໍ່ສາມາດໄວ້ວາງໃຈໃນເຣື່ອງການວາຍພຣະຊົນແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເອງ, ພວກເຮົາຈະສາມາດເຊື່ອໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະບຸດແທ້? ແຕ່ຍ້ອນການສິ້ນພຣະຊົນແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ອ້າງເຖິງພຣະລັກສນະຂອງພຣະອົງເອງເທົ່ານັ້ນ, ພຣະອົງຍັງຮຽກຮ້ອງເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນນຳອີກ.

➢ **ລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຮຽກຮ້ອງຄວາມຕ້ອງການ.** ພວກເຮົາຕອບສນອງຕໍ່ພຣະລັກສນະຂອງພຣະອົງແນວໃດ? ພຣະອົງໄດ້ບອກລູກສິດທັງໝົດຂອງພຣະອົງຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ພວກເຂົາທຸກຄົນຕ້ອງຮັບແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງເຂົາທຸກວັນແລະຕິດຕາມພຣະອົງ. ສັນຍາລັກຂອງໄມ້ກາງແຂນຍັງຊ້ຳຮອຍໃນສມັຍຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ, ມັນບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນສຳລັບສາວິກລຸ້ນທຳອິດ. ໄມ້ກາງແຂນໝາຍເຖິງສິ່ງນຶ່ງແລະສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນຄື-ຄວາມຕາຍ. ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງຄຳຮຽກເອີ້ນນີ້ໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ສແວງຫາທາງທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະອົງໄປ, ແລະຄຳຮຽກຮ້ອງນັ້ນແມ່ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນຊີວິດ. ບໍ່ມີໃຜສາມາດຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄດ້ເວັ້ນເສັ້ນແຕ່ວ່າພວກເຂົາຈະຕິດຕາມພຣະອົງດ້ວຍມືເປົ່າ. ການຮັບແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງເຮົາໝາຍຄວາມວ່າເຮົາເຕັມໃຈມອບຄວາມຫວັງ, ຄວາມໄຜ່ຜັນ, ຄວາມທະເຍີທະຍານ, ພອນສວັນ, ເວລາ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຍຶດຖືສິ່ງໃດນອກຈາກພຣະອົງ. ມີຫຍັງເພີ່ມອີກແດ່, ອັນນີ້ແມ່ນການຕັດສິນໃຈທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍືນຍັນອີກໃໝ່ຢູ່ຕລອດ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ແບກໄມ້ກາງແຂນພຽງນຶ່ງຄັ້ງແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ; **ພວກເຮົາເຮັດທຸກໆວັນ.**

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ.

- ພຣະເຢຊູເຊື່ອເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ສະທ້ອນພຣະລັກສນະຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງເລືອກຂໍ້ນຶ່ງຂອງການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້.
- ❖ **ຄວາມຄິດຂອງທ່ານ.** ໃນຄຳເວົ້າຂອງທ່ານເອງ, ຂຽນຄຳຕອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ “ທ່ານວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ?”.
 - ❖ **ຄົນຄົວຫາຄວາມຄິດເຫັນ.** ຄົນຄົວຫາຄວາມຄິດເຫັນທາງອິນເຕີເນັດສຳລັບ "ພຣະລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ" ແລະສັງເກດຄວາມເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ທ່ານພົບເຫັນ, ນຳມາສົມທຽບເບິ່ງຄວາມຄິດເຫັນເຫຼົ່ານັ້ນ ວ່າມັນແຕກຕ່າງແລະຕົງກັນກັບຄຳຕອບທີ່ພວກສາວິກຕອບພຣະເຢຊູແນວໃດ?
 - ❖ **ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄົນອື່ນໆ.** ພິຈາລະນາເບິ່ງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄົນໃນໂບດຂອງທ່ານດ້ວຍການສົນທະນາ, ຕັ້ງຈຸດປະເດັນກ່ຽວກັບພຣະລັກສນະຂອງພຣະເຢຊູ ຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າພຣະເຢຊູເປັນໃຜໃນຊີວິດຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ທ່ານຈະແປກປລາດໃຈກັບຄຳຕອບທີ່ໄດ້ຮັບນັ້ນ.

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ VR